

חַת־ת לַיּוֹם שְׁשִׁי פְּרֻשֶׁת וְאַתְחַנּוּ עֶרֶב שַׁבַּת קוֹדֶשׁ י"ד מִנְחָם אָב, ה'תשפ"ה

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תִּמְיֵד עֵינֶי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שִׁישִׁי עִם רֶשִׁי

מה שלומדים היום בחמש מאד חשוב! אתם כבר מכירים פסוקים רבים מהעליה הזו. לומדים את כל פרשת קריאת שמע עד ובשעריה. רש"י מסביר ש"ה' אלקינו ה' אחד" מדבר אודות משיח- בשמשים יבוא, שם ה' יהיה אחד. אנו צריכים לאהב את ה' "בכל לבבך" - עם היצר הטוב ועם היצר הרע. בהמשך משה אומר לבני ישראל להזהר בשהם נכנסים לארץ ישראל, לא לשפח על ה'. היות וזה גרם לגויים לבנות ערים עבור בני ישראל, לחפור עבורם בארות ולנטוע עבורם עצים, זה עלול להיות קל להם לשפח את ה' שנתן להם את כל הדברים האלו. אסור לבני ישראל לעבוד עבודה זרה- זה יכעיס את ה' והוא יעניש אותם. במקום זה, הם צריכים להזהר ולשמור את כל המצוות וה' יתן להם בשמחה לחיות בארץ ישראל. בהמשך משה אומר לבני ישראל משהו שאנחנו כבר מכירים מההגדה של פסח: אם הבן שלך ישאל אותך: "מה המצוות האלה שה' נתן לך? יש להסביר לו "עבדים היינו" - בארץ מצרים לפרעה, וה' הוציא אותנו משם כדי שנוכל ללכת לארץ ישראל. ה' נתן לנו את כל המצוות כדי שנחיה וזו זכות עבורנו לשמור אותם.

תהלים / יום יד לחדש פרקים ע"ב- ע"ו

בפרק ע"ג ישנו פסוק: "מי לי בשמים ועמך לא חפצתי בארץ" ("זהו חלק מהניגון יפוח בגימיו צדיק").

הצמח צדק צטט את האדמו"ר הזקן שהסביר את המשמעות של פסוק זה: האם אני צריך את השמים? ואני רוצה את מה שכאן בעולם! האדמו"ר הזקן נהג לומר שאינו רוצה את מה שעם ה' כמו גן עדן או עולם הבא, הוא רק רוצה את ה' בעצמו!

חסידות מסבירה שכאשר הנשמה מרגישה את ה' ושהיא רוצה מאד להיות קרובה אליו, זה נקרא "רצוא". אבל אם אדם רוצה להיות באמת קרוב לה' עליו לקיים את מה שה' רוצה, וזה נקרא "שוב". יש "שוב" כאשר מקימים מצוות ומתנהגים באהבת ישראל.

כאשר האדמו"ר הזקן הרגיש קרוב מאד לה' (רצוא) היה אומר שאפילו שהרגשת הקרבה לה' גורמת לו להרגיש מיחד, הוא רוצה לעשות מה שה' רוצה (שוב) על ידי קיום מצוות והנהגה כפי רצונו.

תניא / אגרת הקדש סימן ה' (י"ד מנחם אב שנה פשוטה)

כאשר מדברים, ישנם שני חלקים במלים אותם אומרים:

1. הצליל היוצא מהנשימה.

2. האופן שבו מניעים את השפתיים, לשון וגרון כדי שהצליל ישמע וזו תמהיה מלה.

אנו לא חושבים על האופן שבו אנו מניעים את השפתיים, הכח הזה מגיע מעמק הנשמות שלנו. זה קורה בעצמו. אנו יכולים לשמוע את הצלילים רק בגלל הנשימה. אם ננסה רק להשמיע צליל בלי להזיז חלק מהפה, אנו נשמע את האות "ה" בלבד.

מפרשת בראשית יודעים שה' "אמר" מאמרות והם נבראו (למשל ה' אמר "יהי אור", ואור נברא). ה' ברא את העולם הזה באותיות של עשרה מאמרות.

משתמשים במשל זה, של דבור ה' כדי לברא את העולם (שלמדנו אודותיו בהרחבה בשער היחוד והאמונה).

בדיוק כפי שהדבור שלנו מרכיב משני חלקים, כך גם אצל ה'. המלים יוצאות ממקום מאד קרוב לה', בדיוק כפי שהדבור שלנו יוצא ממקום קרוב מאד לנשמה שלנו. זה נקרא ה' של שם ה', והיא בוראת דברים מיחדים כמו מלאכים ונשמות.

הצליל השקט שנשמע כמו האות ה' נקרא הה' של שם ה' והוא יצר את גשמיות העולם. בגלל זה חכמים אמרים שה' ברא את העולם הבא באות י' בגלל שזה מקום מיחד רק עבור מלאכים ונשמות. ה' ברא את העולם הזה עם האות ה'.

הידע הזה יעזר לנו מאחר יותר להבין את מילות הזהר הפתובות בתחלת מכתב זה, שמי שנותן צדקה "עושה לה' שם". ועד כמה מיחדת מצוות הצדקה.

היום יום / י"ד מנחם אב

בשהאדמו"ר הרי"צ היה בן 11 אבא שלו, הרבי הרש"ב אמר לו שבדאי לו להתחיל לכתב את הספורים שהוא מספר לו.

בשהצמח צדק התחיל לכתב אותיות של תורה וחסידות האדמו"ר הזקן אמר לו שהמשנה אומרת "וקנה לך חבר" – מצא לך חבר ללמד. אבל אם קוראים את המשנה קצת אחרת, אפשר לפרש זאת וקנה סופרים – עט – יהיה לך חבר! מזה אנו רואים עד כמה חשוב לכתב דברים כאשר לומדים אותם.

הרבי הרש"ב פעם אמר ששמע על דרך אחרת ללמד את המשנה הזו, בשם האדמו"ר הזקן:

"הקנה" – העט של לך יהיה חברך בלמוד. הפונה היא שאתה צריך להשתמש בלב כשאתה לומד, ולנסות להרגיש שזהו חלק ממך ועד כמה הלמוד חשוב לחיך.

ספר המצוות / מצוות עשה פ"ט, מצוות לא תעשה קמ"ה, קמ"ח

היום לומדים שלוש מצוות הנוגעות לאכילת קרבנות:

1. **מצוות עשה פ"ט** - מצוה לכהנים לאכול חלקים מסוימים של קרבנות, זה חלק מהמצוה של הקרבן.
2. **מצוות לא תעשה קמ"ה** - אסור לאכול קרבן חטאת או קרבן אשם מחוץ לבית המקדש וכל הקרבנות האחרים צריכים להאכל רק בירושלים.
3. **מצוות לא תעשה קמ"ח** - לכהן אסור לאכול בבורים מחוץ לירושלים.

רמב"ם / הלכות מעשה הקרבנות פרקים ז', ח', ט'

היום לומדים על סוגים מסוימים של קרבנות וכיצד מקריבים אותם:

- פרק ז'** - לומדים על הקרבת קרבן חטאת. יש שני סוגים. חלקם נאכלים וחלקם נשרפים כליל. קרבן חטאת מהסוג שנשרף, נשרף מחוץ לירושלים.
- פרק ח'** - אם דבר כלשהו נוגע בדם או בבשר של קרבן חטאת לפני שהזו את הדם על המזבח, צריך לרחוץ אותו. (זהו הקרבן היחיד שעושים זאת). לא משנה באיזה סיר משתמשים כדי לבשל את בשר החטאת (מהסוג שנאכל) צריך לרחוץ, או לשבר אם עשוי מחרס.
- פרק ט'** - הרמב"ם מלמד הלכות קרבן אשם וקרבן שלמים. בסיום הפרק הרמב"ם מזכיר את קרבן פסח.

דרכי החסידות / אהבת ישראל

ב"היום יום" היום, למדנו על הספורים שהרבי הרי"צ כתב. בזמן שבו נכתב "היום יום", הרבה מאותם ספורים לא הודפסו. עכשיו, ברוך ה', הספורים האלה מדפסים בשיחות של הרבי הרי"צ ובזכרונות שלו. אפשר ללמוד דברים רבים מספורים אלו. דבר אחד חשוב שאפשר ללמוד זה על אהבת ישראל. אפשר לראות מהספור על הרבי: בחרו הגיע פעם לרבי ליחידות ושאל איך יוכל לחזק את אהבת ישראל שלו. הרבי אמר לו לקרא קטע מהשיחות של הרבי הרי"צ והדבר יעזר לו.

גאולה ומשיח / הסח הדעת

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

חכמים אומרים שמשיח יבא "בהסח הדעת" – באשר לא נחשב עליו. למה הבנונה?

אנו יודעים מהרמב"ם שאנו צריכים תמיד להמתין למשיח "אחכה לו בכל יום שיבוא".

אֶחָד הַהֶסְפָּרִים שֶׁהִתְחַכְּמִים אֵינָם מְדַבְּרִים עַל הַיִּסָּח הַדַּעַת מִהַמְּשִׁיחַ – לֹא לַחֲשֹׁב עַל מְשִׁיחַ.
הֵם אוֹמְרִים שֶׁמְּשִׁיחַ יָבוֹא כֹּאֲשֶׁר לָנוּ יִהְיֶה הַיִּסָּח הַדַּעַת. לֹא בַּפְּסִיק לַחֲשׁוֹב עַל שְׁטוּת שֶׁל עֲנִינֵי
הָעוֹלָם הַזֶּה.

כֹּאֲשֶׁר נִתְמַקֵּד בָּמָה שֶׁחֲשׁוֹב בְּאַמֶּת, הַדָּבָר יִגְרֵם לְבִיאַת הַמְּשִׁיחַ תִּכְף וּמִיד מִמֶּשׁ!